

Apelācija, ko 2006. gada 19. decembrī ierosinājusi *European Association of Euro Pharmaceutical Companies* (EAEPC) par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2006. gada 27. septembra spriedumu lietā T-168/01 *Glaxo-SmithKline Services Unlimited* pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-515/06)

(2007/C 56/31)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *European Association of Euro Pharmaceutical Companies* (EAEPC) (pārstāvji — M. Hartmann-Rüppel un W. Rehmann, Rechtsanwälte)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Kopienu Komisija, *Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV*, *Spain Pharma, SA*, *Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos* (Aseprofar), *Glaxo-SmithKline Services Unlimited*, agrāk *Glaxo Wellcome plc*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedumu lietā T-168/01 daļā, kurā Pirmās instances tiesa atcēla Komisijas 2001. gada 8. maija Lēmumu 2001/70/E ⁽¹⁾;
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Tiesā un Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka spriedumā, par ko ir iesniegta apelācija, ir izdarīti šādi Kopienu tiesību pārkāpumi:

- a) nepareizi piemērots EKL 81. panta 3. punkts, jo, apgalvojot, ka Komisijas veiktā pārbaude nebija pietiekama, Pirmās instances tiesa nav ievērojusi 81. panta 3. punkta nozīmi un funkcijas,
- b) nepareizi piemērots EKL 81. panta 3. punkts, nepareizi novērtējot pienākumu iesniegt pierādījumus,
- c) nepareizi piemērots EKL 81. panta 3. punkts, kas noticis lietas materiālu nepareizas interpretācijas vai neievērošanas rezultātā, kas pierāda, ka prasītāja (GSK) nav pietiekami izpildījusi EKL 81. panta prasības un nav iesniegusi pamatotus pierādījumus.

⁽¹⁾ OV L 302, 1. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 20. decembrī ierosinājusi *Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos* (Aseprofar) par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2006. gada 27. septembra spriedumu lietā T-168/01 *GlaxoSmithKline Services Unlimited*, bijusī *Glaxo Wellcome plc*, pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-519/06 P)

(2007/C 56/32)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos* (Aseprofar) (pārstāvji — M. Araujo Boyd, abogado, J. L. Buendía Sierra, Juridiskās nodaļas darbinieks)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Kopienu Komisija, *European Association of Euro Pharmaceutical Companies* (EAEPC), *Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV*, *Spain Pharma, SA*, *GlaxoSmithKline Services Unlimited*, bijusī *Glaxo Wellcome plc*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra sprieduma lietā T-168/01 rezolutīvās daļas 1) punktu;
- pieņemt galīgo lēmumu lietā T-168/01, pilnībā noraidot *Glaxo* prasību un apstiprinot Komisijas Lēmumu 2001/791/EK;
- atcelt minētā sprieduma rezolutīvās daļas 3), 4) un 5) punktu par tiesāšanās izdevumiem un piespriest *Glaxo* atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus lietā T-168/01, kā arī apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pārsūdzētais spriedums būtu jāatceļ šādu iemeslu dēļ.

Nepareiza EKL 81. panta 1. punkta piemērošana

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Pirmās instances tiesa (turpmāk tekstā — "PIT") rīkojās nepareizi, noraidot Komisijas atzinumu, ka *Glaxo* divējādo cenu mērķis bija novērst, ierobežot vai traucēt konkurenci, un apgalvo, ka divējādo cenu noteikšana un eksporta aizliegums pēc sava rakstura traucē konkurenci. Apelācijas sūdzības iesniedzēja arī apgalvo, ka PIT ir nepareizi piemērojusi EKL 81. panta 1. punktu regulētajā nozarē, ka pārsūdzētajā spriedumā nepareizi analizēti lietas tiesiskie un ekonomiskie apstākļi un ka PIT ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu tiesību piemērošanā, novērtējot EK līguma kompetences noteikumu mērķi un analizējot patērētāju priekšrocības no paralēlās tirdzniecības.

Nepareiza EKL 81. panta 3. punkta piemērošana

Saskaņā ar pārsūdzēto spriedumu Komisija esot kļūdījusies, novērtējot cēloņsakarību starp paralēlo tirdzniecību un inovācijām, kā arī starp Vispārīgo pārdošanas nosacījumu 4. pantu un inovācijām. PIT arī uzskatīja, ka Komisijas secinājumi par valūtas svārstību ietekmi uz paralēlo tirdzniecību starp Spāniju un Apvienoto Karalisti bija kļūdaini. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Komisijas novērtējums šajos punktos bija pilnīgi pareizs un nebija pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, tāpēc PIT ir nepareizi interpretējusi EKL 81. panta 3. punktu.

Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka PIT nav ievērojuši pierādīšanas pienākumu saistībā ar EKL 81. panta 3. punktu un ir nepareizi analizējusi Komisijas veikto šī panta otrā, trešā un ceturtā nosacījuma vērtējumu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka četri 81. panta 3. punktā ietvertie izņēmuma nosacījumi ir kumulatīvi un tāpēc tas, ka nav izpildīts tikai viens no šiem nosacījumiem, Komisijai dod pietiekamu pamatu noraidīt pieteikumu piemērot izņēmumu. Tādējādi PIT nevar atcelt negatīvu lēmumu, iepriekš pilnībā neizvērtējot Komisijas veikto četru 81. panta 3. punktā ietverto nosacījumu analīzi un nesecinot, ka Komisija šo nosacījumu novērtēšanā ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar House of Lords (Lielbritānija) 2006. gada 20. decembra rīkojumu — *Stringer and others* pret *Her Majesty's Revenue and Customs*

(Lieta C-520/06)

(2007/C 56/33)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

House of Lords

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Stringer* un citi

Atbildētāji: *Her Majesty's Revenue and Customs*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 2003/88/EK 7. panta 1. punkts nozīmē ⁽¹⁾, ka darba ņēmējs, kurš atrodas slimības atvaļinājumā uz neno-

teiktu laiku, var: a) norādīt laikposmu nākotnē par apmaksātu gadskārtējo atvaļinājumu un b) abos gadījumos doties gadskārtējā apmaksātā atvaļinājumā laikposmā, kas citādā gadījumā būtu slimības atvaļinājums?

2) Gadījumā, ja dalībvalsts īsteno savu diskrecionāro varu, aizstājot obligāto apmaksāto gadskārtējo atvaļinājumu ar finansiālu atlīdzību, pārtraucot darba attiecības saskaņā ar Direktīvas 2003/88/EK 7. panta 2. punktu, pastāvot apstākļiem, kad darba ņēmējs nav bijis darbā sakarā ar slimības atvaļinājumu visu vai daļu no tā atvaļinājuma gada, kurā tiek pārtrauktas darba attiecības, vai 7. panta 2. punkts paredz jebkādas prasības vai kritērijus attiecībā uz to, vai ir izmaksājama finansiālā atlīdzība un kā tā ir jāaprēķina?

⁽¹⁾ OV L 299, 9. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Vācija) 2006. gada 28. decembra rīkojumu — *Heinz Huber* pret Vācijas Federatīvo Republiku

(Lieta C-524/06)

(2007/C 56/34)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Heinz Huber*

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prejudiciālie jautājumi

Vai vispārēja Savienības ārvalstu pilsoņu personu datu apstrāde centrālajā ārvalstnieku reģistrā ir saderīga ar

a) aizliegumu diskriminēt Savienības pilsoņus pilsonības dēļ, kuri izmanto savas tiesības dalībvalstu teritorijā brīvi pārvietoties un uzturēties (EKL 12. panta 1. punkts kopā ar 17. pantu un 18. panta 1. punktu),